

متن پرسش

باسلام آیا این درست است بگوییم ائمه فقط در حیطه وحی عصمت دارند نه در حیطه زندگی ظاهری چون بارها دیده می شود امیرالمومنین(علیه السلام) کسانی را بر سرکار می گذاردند و بعد خراب در می آمدند پس معلوم است عصمت نبوده؟ ۲. فرق مقام عصمت با فرقان چیست و آیا در فرقان دیگر هیچ وقت اشتباهی دیده نمی شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آن وقتی که بخواهند به صورت عادی عمل کنند نظر به نور حقیقت خود ندارند مثل آن وقتی که شتر رسول خدا «صلوات الله علیه وآله» گم شد و حضرت به اصحاب فرمودند آن را پیدا کنند ولی در همین مورد وقتی منافقان گفتند: «يُنْبِئُنَا بِخَبْرِ السَّمَاءِ وَ هُوَ لَا يَدْرِي أَيَّنَ نَاقَتُهُ» او به ما از آسمان خبر می دهد ولی نمی داند شترش در کجاست و حضرت محمد «صلوات الله علیه وآله» احساس کردند ممکن است مؤمنین تحت تأثیر قرار گیرند از علم نبوت خود استفاده کردند و آدرس شتر را که افسارش در فلان درّه به خاری گیر کرده بود را دادند و اصحاب رفتند و شتر را درست همان جا و به همان طور یافتند «فَوَجَدُوهَا كَمَا وَصَفَ». این در مورد سایر ائمه «علیهم السلام» نیز هست که داستان امام صادق «علیه السلام» را در اصول کافی داریم که حضرت از یک جهت به دنبال کنیزی می گردند که در اطای پنهان شده و از طرف دیگر می فرمایند: «إِذَا شَاءَ أَنْ يَعْلَمَ عُلْمًا» اگر امام بخواهد بداند خداوند او را آگاه می کند ۲- فرق نمی کند چون نور عصمت از طریق علم برای امام حاصل می شود و علم موجب فرقان می شود. در این مورد می توانید به بحث «عصمت پیامبر» در جزوه‌ی مبانی نظری نبوت و امامت رجوع فرمایید. موفق باشید